

Si Déu no té res a veure amb la pandèmia, per què hauria de alliberar-nos?

Dv, 15/05/2020 per Catalunya Religió

([Antonella Palermo -Vatican News](#)) Vatican News entrevista els teòlegs Territo, catòlic, i Houshmand, musulmà, sobre la iniciativa promoguda per l'Alt Comitè per la Fraternitat Humana, fortament encoratjada pel Papa i a la qual s'han unit els líders de les diverses religions.

A la catequesi de l'[audiència](#) d'ahir, centrada en el valor de l'oració, el **Papa Francesc** ens va convidar a unir-nos "com a germans a pregar a Déu que salvi la humanitat de la pandèmia, que il·lumini als científics i curi els malalts ". L'exhortació és a disposar-se en un esperit de participació i solidaritat a la invitació de l'Alt Comitè per la Fraternitat Humana per a la Jornada de pregària, dejuni i invocació a Déu per a la humanitat afectada per la pandèmia.

Reconèixer en l'oració el valor de l'altre

"Avui estem experimentant un fruit espiritual sense precedents d'aquesta reunió històrica a Abu Dhabi entre el Papa Francesc i Al-Tayeb, dos germans, més que amics, que van signar el Document sobre la Fraternitat Humana per a la pau mundial i la convivència comuna. Dos germans que es preocupen per tota la humanitat ". És així com el teòleg musulmà **Sharshad Houshmand Zadeh** defineix la iniciativa del 14 de maig. Recorda com la seva insistent petició de reunir a tots els homes de bona voluntat es repeteix en aquest document per a comprendre que tots som interdependents. Sobre aquest concepte clau insisteix molt: "La riquesa de la diversitat només es pot gaudir quan es reconeix el valor de l'altre. El fonament de cada religió és estimar el proïsme".

El jesuïta **Luigi Territo**, un erudit de teologia fonamental i teologia islàmica, també parla d'una bona iniciativa: "L'oració és essencial perquè podem viure en un món de fraternitat. És a través de la llum de Déu que l'estrany ja no ens apareix

com un enemic, i això succeeix d'una manera incomprensible. Ens vam dividir a través de la identitat, pertinença ètnica, religiosa, però una pandèmia ens recorda que som abans que res homes i dones i en aquesta creació hi ha un projecte de solidaritat ".

Si Déu no té res a veure amb la pandèmia, per què hauria de alliberar-nos?

Si no és Déu qui envia pandèmies a el món per castigar la humanitat, per què hauria d'intervenir per salvar-nos de la malaltia? El pare Territo respon a la pregunta provocativa: "Els homes sempre estem buscant un culpable perquè això ens salva, ens exonera. Ens tornem a Déu perquè ens ensenyi com enfrontar aquesta vegada. Ens tornem a Ell perquè el trobem amb nosaltres en la nostra batalla diària. Som a la tempesta - ens va dir clarament el Papa - i li demanem a Jesús que desperti. Despertar no perquè dormi, sinó despertar en els nostres cors, perquè l'ocasió dramàtica i dolorosa es converteixi en una oportunitat per créixer en una relació íntima amb el Senyor. "El dejuni, l'oració i l'almoïna són avui una ocasió per dir: Senyor, il·lumina aquest temps", diu el jesuïta.

El significat de el dejuni i les obres de caritat

El dejuni és part de les cinc pràctiques religioses de l'Islam. Houshmand ho recorda, d'igual manera que recorda que el dia de pregària del 14 de maig cau a l'inici dels darrers deu de Ramadà, els més espirituals del mes sagrat, moments d'immensa reflexió i espiritualitat. "El dejuni s'aconsegueix perfectament quan elimines el superflu, tot egoisme i li dones espai complet a aquest Déu que viu en tots els creients i no creients".

Però per què sotmetre a aquesta privació addicional, en un moment històric tan dolorós? "El dejuni ens ensenya a discernir la nostra fam", diu Territo. "Ens fa respondre a la pregunta 'De què s'alimenta la teva vida?'. Ens alimentem de paraules, accions, gestos, relacions. Amb el dejuni aprenem a moderar els nostres apetits i distingir la fam, la voracitat, els desitjos. I més , el dejuni ens recorda que un buit viu en nosaltres. I aquest buit ens recorda que som persones dependents d'una altra persona, és un buit preciós que no s'ha d'omplir d'injustícia i avarícia, sinó de Déu i les bones relacions amb els altres".

Integrar l'oració i el dejuni amb les obres, aquesta és la invitació: "Ningú pot aferrar-se a Déu - conclou Houshmand - només aquells que aconseguen transformar les seves creences en obres. L'oració i el dejuni són estèrils si no es duen a terme en servei als altres".